

Comiat 2024

Una de les etapes decisives del pelegrinatge a Montserrat és el comiat prop de la Moreneta. És un moment de deixar els nostres pesars i els nostres anhels en el seu cor de Mare i de recollir sota el seu esguard serè tot el bo que hem viscut i que volem compartir amb joia en arribar a les nostres comunitats. La poesia de Joana Raspall ens ajuda a mirar i veure Maria amb una mirada plena de sentiment.

El vostre nom, Senyora, unit al nom de la muntanya
ajunta cel i terra al cor dels catalans (...)

Teniu l'etern valor d'un símbol sense tara
perennement dreçat al terme del camí.
L'angoixa té consol quan veu en Vós la Mare;
la ment, si us cerca, rep esclats del foc diví.

Sou dolça confident d'amor i de sofrença;
la pena més punyent i el goig més pueril
arriba fins a Vós, com una boira immensa
d'encens que us omple tot d'aromes el Cambril.

*Del poema de Joana Raspall
en la Corona literària a la Mare de Deu de Montserrat de 1956*

Es pot comentar el poema, fer uns moments de silenci per meditar-lo, o bé compartir breument paraules o idees que ens hagin estat més suggeridores.

Abans de retornar a casa, amb Maria donem gràcies a Déu i ens encomanem a la seva misericòrdia.

Gràcies, oh Déu, pel do de la vida i de la fe, de l'esperança que ens heu fet conèixer i de l'amor que ens sosté.

Gràcies eternament.

Gràcies pel vent que, en el silenci, ens fa sentir la carícia de les vostres mans.

Gràcies eternament.

Gràcies, Senyor, per la boira que oculta i manifesta el misteri de la vida que passa.

Gràcies eternament.

Gràcies, oh Crist, per les sortides de sol que ens anticipen l'eucaristia pasqual d'aquell dia sense posta.

Gràcies eternament.

Gràcies, bon Déu, per la paraula viva que il·lumina la foscor del nostre cor.

Gràcies eternament.

Dibuixeu en el nostre cor el relleu d'aquestes muntanyes que guarden el secret del nostre clam interior.

Amén, amén.

Disculpeu, Senyor,
la bondat i la bellesa que ens han passat inadvertides.

**Perdoneu tot allò que el cansament
no ens ha deixat gaudir de vós.**

**No ens tingueu en compte el mal que hem fet
sinó la sinceritat amb que ho reconeixem,
i doneu-nos la força per desfer el mal
i refer l'amor entre nosaltres.**

No podem tornar a casa sense fer-vos memòria
dels qui no han pogut venir amb nosaltres en aquest romiatge.

**Us fem presents els qui no coneixem
i viuen entre nosaltres però allunyats de la joia de la fe.**

Doneu-nos un cor nou per saber portar el dol i les esperances
de tots els qui, essent germans nostres,
viuen i moren enmig de les guerres i la misèria.

**Us preguem per ells,
perquè quan ens trobem tots junts davant vostre
puguem abraçar-nos reconciliats i en pau.**

Senyor, hem vingut com a pelegrins, com a deixebles del vostre Fill, i volem tornar a casa com a apòstols del seu evangeli, renovats per la rosada del perdó, acompanyats per la mirada amorosa de Santa Maria, il·luminats per la resplendor del Crist i assaonats per l'oreig suau del vostre Esperit.

Pare, hem pujat al nostre Sinaí de Montserrat per trobar-nos amb els peus nus davant vostre, acompanyeu-nos en el camí de retorn cap a una llibertat més plena i un amor més madur.

**Us ho demanem,
aixoplugats sota el mantell blau de Maria,
per nostre Senyor Jesucrist, el vostre Fill
que amb vós viu i regna en la unitat de l'Esperit Sant,
Déu, pels segles dels segles. Amén.**

Hem triat aquesta estrofa del Virolai recordant l'obsequi de la Rosa d'Or del Papa Francesc a la Mare de Déu de Moreneta en motiu dels 800 anys de la Confraria.

Ditxosos ulls, Maria, els que us vegem!
ditxós el cor que s'obri a vostra llum!
Roser del Cel, que els serafins voltegen,
a ma oració doneu vostre perfum.

Santuari de Montserrat